

17/04/2015

RECULL DE PREMSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

accesso

INTELLIGENCE TO SHINE

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

48

PRENSA

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/04/15	LA IMPORTANCIA DE LA GESTUALIDAD / DIARI DE TARRAGONA	6	1
17/04/15	ALFONS MONTSERRAT REP EL MICRO OBERT / DIARI DE TARRAGONA	7	1

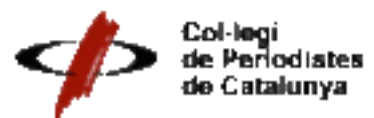
PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/04/15	ELS PREMIS D'EL PERIÓDICO / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	9	1
17/04/15	ELS PREMIS D'EL PERIÓDICO / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	10	4
17/04/15	El Departament de Filologia Catalana i Comunicació organitza la 12a Setmana de la Comunicació de la Universitat de Lleida amb el lema "El periodisme ha mort? visca el Periodisme!?" / SE7ACCENTS	14	4
17/04/15	WOODY MEDIAPRO BARCELONA / ARA	18	1
17/04/15	VALLESOS', PREMI A LA MILLOR REVISTA CATALANA / EL 9 NOU (VALLES ORIENTAL)	19	1
17/04/15	Atresplayer estrena «La culpa es de internet», nuevo formato digital para consumo web / LA RAZON	20	1
17/04/15	Premios Ortega y Gasset. PERIODISMO QUE DESTAPA LOS ABUSOS / EL PAIS (ED. NACIONAL)	21	1
17/04/15	Premios Ortega y Gasset. "LA FOTO DENUNCIA NUESTRA INDIFERENCIA" / EL PAIS (ED. NACIONAL)	22	1
17/04/15	PREMIOS ORTEGA Y GASSET. "INVESTIGAR ES EL VALOR DE LOS MEDIOS" / EL PAIS (ED. NACIONAL)	23	1
17/04/15	PREMIOS ORTEGA Y GASSET. "DETRÁS DEL DESPILFARRO ESTÁ LA CORRUPCIÓN" / EL PAIS (ED. NACIONAL)	24	1
17/04/15	ONADA DE MORTS VIOLENTES DE POLÍTICS I PERIODISTES UCRAÏNESOS PRORUSSOS / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	25	1
17/04/15	MULTES DE 300.000 EUROS A MEDIASET I ATRESMEDIA / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	26	1
17/04/15	LOS ORTEGA Y GASSET PREMIA EL PERIODISMO DE CALIDAD CON NUEVOS ENFOQUES / CINCO DIAS	27	1
17/04/15	MEDIAPRO QUIERE CONSTRUIR EN BARCELONA UN MUSEO WOODY ALLEN / ABC (EDICION CATALUÑA)	28	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/04/15	EL JUEGO 'ONLINE' PASA FACTURA A ATRESMEDIA Y MEDIASET / EL ECONOMISTA	29	1
17/04/15	TODOS SOMOS GABO, TODOS SOMOS MACONDO / EL PAIS (NACIONAL) EDIC. CATALUÑA	30	2
17/04/15	NOVA APOSTA DE QUALITAT DE 8TV PER AL CAP DE SETMANA / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	32	2
17/04/15	Engega el número zero de Sitges Next dedicat a la innovació i els mitjans / ARA	34	1
17/04/15	LOS ORTEGA Y GASSET PREMIA A EL MUNDO / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	35	1
17/04/15	ELS EDITORS DONEN SUPORT AL PROCÉS CONTRA GOOGLE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	36	1
17/04/15	MEDIAPRO ASPIRA A TENIR UN MUSEU DE WOODY ALLEN A BARCELONA / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	37	1
17/04/15	CHUMINADA por David Trueba / EL PAIS (ED. NACIONAL)	38	1
17/04/15	RICARDO VILLA, DIRECTOR DIGITAL DEL GRUP ZETA / EL PERIODICO CAT(ED. CAT)	39	1
17/04/15	EL PERIODISMO COMO LITERATURA por LEILA GUERRIERO / EL PAIS (ED. NACIONAL)	40	2
17/04/15	CATALUNYA RÀDIO, CONEIXEMENT I ENTRETENIMENT A L'ABAST DE TOTHOM / EL PUNT AVUI	42	1
17/04/15	EUROVISIÓ COSTA MÉS DE 356.000 EUROS / EL PUNT AVUI	43	1
17/04/15	UN PERIODISTA PRORRUSO ES ASESINADO EN EL CENTRO DE KIEV / ABC (EDICION NACIONAL)	44	1
17/04/15	ES QUEIXEN DE TVE A BRUSSEL·LES / EL PUNT AVUI	45	1
17/04/15	CIU RECLUTA A LA DIRECTORA COMERCIAL DE LA CCMA / EXPANSION (CATALUÑA)	46	1
17/04/15	ASSASSINAT UN PERIODISTA PRORÚS A KÍEV / SEGRE	47	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

LA CRÓNICA | ELISABET SOLER

El director ejecutivo de ESSIN Sinergología, David Ganuza, dio una conferencia sobre la comunicación no verbal inconsciente en el seminario de formación organizado por El Col·legi de Periodistes y Repsol

La importancia de la gestualidad

¿Alguna vez os habíais planteado si el hecho de gesticular con la mano derecha o la izquierda tiene algún significado? ¿Sabíais que nuestro cerebro influye en los gestos que hacemos de forma inconsciente? Éstas son algunas de las interesantes cuestiones que el director ejecutivo de ESSIN Sinergología, David Ganuza, explicó ayer en la conferencia «La sinergología i la seva aplicació al àmbit periodístic», que se enmarca en el taller de formación de sinergología y vocabulario industrial organizado por El Col·legi de Periodistes y Repsol.

En primer lugar, Ganuza explicó a los asistentes en qué consiste la sinergología. La definió como una disciplina que analiza e interpreta los gestos que hacemos las personas de forma inconsciente. Esta disciplina llegó a España hace cuatro años. En primer lugar se aplicó en el ámbito de la seguridad, siendo una herramienta útil para el trabajo que desempeña en su día a día la Guardia Civil. Luego se extendió al ámbito empresarial, donde la sinergología es muy usada sobre todo en temas de negociación y selección de candidatos. Ahora, los profesionales de esta disciplina se están empezando a abrir a otros ámbitos, como el periodístico, de ahí el motivo de esta sesión. Ca-

David Ganuza en un momento de su charla sobre la importancia de los gestos en la conversación. FOTO: PERE FERRÉ

be decir que los profesionales diferencian entre los sinérgicos y los formadores de sinérgicos. A nivel internacional, sólo hay 6 formadores, dos de ellos hispanohablantes, los cuales se encuentran en España. En cuanto a los sinérgicos, hay 20 en el Estado.

Hecha la contextualización de la disciplina, Ganuza habló de su objeto de estudio: la parte de la comunicación no verbal centrada en los gestos que hacemos de forma semiconsciente o inconsciente. «Cualquier pensamiento tiene un reflejo en nuestra gestualidad –expresó

el ejecutivo–, es imposible no comunicar».

David Ganuza explicó que en las personas existe un nivel de comunicación subliminal que depende del cerebro. El hemisferio izquierdo de este órgano funciona de forma más estructurada y razonada, mientras que el dere-

cho es más emocional. Estos funcionan de forma cruzada, cosa que se refleja en nuestros gestos. El primer ejemplo que puso son los brazos. El experto expuso: «Cuando reafirmamos nuestras palabras con la mano derecha, estamos dando un mensaje de forma estructurada, ya que el que trabaja es el hemisferio izquierdo del cerebro, mientras que el hecho de reafirmarnos con el brazo izquierdo quiere decir que estamos sien-

‘Cualquier pensamiento tiene un reflejo en nuestros gestos’

do más espontáneos, ya que el que está trabajando es el hemisferio derecho». Ganuza puso otros ejemplos de este reflejo, como la dilatación del ojo de la parte contraria a la que está trabajando el cerebro. Los asistentes pudieron comprobarlo analizando diferentes vídeos de políticos como Obama o deportistas como Rafa Nadal que confirmaron la teoría.

Con esta sesión, Ganuza dio a los periodistas un clase de interpretación de los gestos inconscientes, que pueden aplicar en las entrevistas para captar información sobre sus entrevistados.

Acte de lliurament dels premis Micro 2014 a la seu del Col·legi de Periodistes a Tortosa. FOTO: JOAN REVILLAS

TORTOSA

Alfons Montserrat rep el Micro Obert

■ La demarcació de l'Ebre del Col·legi de Periodistes va lliurar ahir els premis Micro Obert i Micro Tancat 2014. El Micro Obert ha estat per a l'alcalde d'Alcanar, Alfons Montserrat, mentre que el Micro Tancat ha recaigut en el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural. En aquest darrer cas va recollir el premi la cap de premsa del departament, Montserrat Alomà.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Els premis d'EL PERIÓDICO ► Més guardons

►► Maria Campuzano i Tatiana Guerrero, després de rebre el guardó de mans de Neus Munté, consellera de Benestar Social, i Juan Llopart, vicepresident de Grup Zeta.

PREMI MERCÈ CONESA ► ALIANÇA CONTRA LA POBRESA ENERGÈTICA

Una plataforma social capaç d'aconseguir canvis

Encara que no és un fenomen nou, sens dubte la precarietat social dels últims anys, sumada al notable augment dels preus dels subministraments energètics, ha portat milers de famílies a no poder assumir les factures o a patir talls, i a viure drames personals que han guanyat visibilitat des que fa poc més d'un any

un grup d'associacions, unides en l'Aliança contra la Pobresa Energètica (APE), va néixer per defensar els afectats i exigir canvis a base de mobilitzacions. En definitiva, perquè no es vulneressin els drets humans. Aquesta plataforma va ser reconeguda ahir a la nit com a Millor Iniciativa Social, seguint l'estela del guardó

del 2012, que va recaure en la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), cosina germana. De fet, totes dues han comptat amb el suport de milers de ciutadans que han firmat una iniciativa legislativa popular (ILP), reclamant, entre altres coses, que es garanteixi l'accés als subministraments a les llars pobres, on segueixen denunciant que es produeixen talls, i que s'aturin els desnonaments de famílies hipotecades. R. M. SANZ

►► Enric Hernández (esquerra), director d'EL PERIÓDICO, i Xavier Trias (dreta), alcalde de Barcelona, aplaudeixen Helena Herrera i Ramón Pastor, de Hewlett Packard Ibèrica.

RECONeixEMENT A LA INICIATIVA EMPRESARIAL ► HEWLETT PACKARD

Catalunya participa en la tercera revolució industrial

Els experts asseguren que la tercera revolució industrial ja té nom: la de la impressió 3D. Gràcies a aquest nou sistema de fabricació qual-sevol ciutadà o empresa pot crear de forma senzilla objectes personalitzats, amb els avantatges que això suposa per a la indústria i per a altres sectors com la moda

(es poden imprimir peces de roba), sanitat (reproduccions d'òrgans vitals), arquitectura (maquetes)...

Hewlett Packard (HP) és una de les empreses líders mundials en impressió tradicional, i ara ha decidit apostar fort per la impressió 3D designant el seu centre de Sant Cugat del Vallès com el seu

laboratori mundial d'aquesta tecnologia, amb una inversió de 50 milions d'euros en les instal·lacions, en què treballen més de 2.600 persones de més de 60 països (és el principal centre de R+D de Hewlett Packard fora dels Estats Units).

L'aposta d'aquesta firma per l'economia local (es va instal·lar a Catalunya el 1985) i pels projectes de valor afegit li van valer ahir el Premi a la Millor Iniciativa Empresarial 2014. J. M. BERENGUERAS

Els premis d'EL PERIÓDICO ▶ Els assistents

La platea del Teatre Nacional va reunir ahir a la nit, un any més, una destacada representació de la política, l'economia, la cultura i, en definitiva, la societat de Catalunya. Tots ells van felicitar amb afecte la guanyadora de la gala, Lucía Caram, i els

dos finalistes: el doctor Eduard Gratacós i el periodista Jordi Èvole. Serveixin les imatges recollides en aquestes pàgines com a mostra de les desenes de personalitats que van participar ahir en l'acte organitzat per EL PERIÓDICO.

▶▶ Juan Llopert, vicepresident del Grup Zeta; Francesc Homs, portaveu del Govern de la Generalitat; Helena Rakosnik, esposa del president de la Generalitat; Antonio Asensio, president del Grup Zeta; Artur Mas, president de la Generalitat; Enric Hernández, director d'EL PERIÓDICO, i Boi Ruiz, conseller de Salut.

CARLOS MONTAÑES / FERRAN NADEU / DANNY CAINAL / JULIO CARBO

▶▶ El cuiner Carles Gaig, amb Pere Alavedra (centre), rector de la Universitat Internacional de Catalunya.

▶▶ Sor Lucía Caram s'abraça amb Jordi Èvole.

▶▶ Pedro Sánchez, líder del PSOE.

▶▶ Conrado Carnal, Juan Llopert i Miguel Àngel Liso, del Grup Zeta.

Els premis d'EL PERIÓDICO ▶ Els assistents

FERRAN NADEU / FERRAN SENDRA / JULIO CARBO / DANNY CAMINAL

▶▶ Foto de grup dels premiats en la cerimònia del premi Català de l'Any, ahir al Teatre Nacional de Catalunya.

▶▶ Els assistents van degustar el sopar preparat per una selecció dels millors cuiners catalans.

▶▶ Antonio Asensio i la seva dona, Irene Salazar, saluden Jordi Évole.

▶▶ L'alcalde de BCN, Xavier Trias, i el portaveu del Govern, Francesc Homs.

▶▶ Alberto Fernández Díaz (PPC)

▶▶ Llanos de Luna (PPC).

▶▶ Jaume Collboni (PSC).

ALBERT BERTRAN / JULIO CARBO / CARLOS MONTANES

►► Els cuiners que van elaborar el sopar: d'esquerra a dreta, Sergio Torres, Pere Planagumà, Javier Torres, Sergio Humada, Paco Méndez, Fina Puigdevall, Jaume Vera, Carles Gaig, Jordi Fernández, Joan Roca, Christian Escribà, Patricia Schmidt, Carme Ruscalleda, Mey Hofmann, Paco Pérez i Nandu Jubany.

►► David Casanovas (executiu de Zeta), Carme Barceló (de Sport), Josep Maria Bartomeu (president del Barça), Joan Vehils (director de Sport), Jordi Cardoner (directiu del Barça) i Pau Vilanova (directiu del Barça).

►► El primer secretari del PSC, Miquel Iceta, parla amb el portaveu de CiU al Parlament, Jordi Turull.

►► Joan Manuel Perdigó i Carina Mejias (Ciutadans).

►► El coordinador nacional d'ICV, Joan Herrera.

►► El director d'EL PERIÓDICO, Enric Hernández, entre Juan María Hernández Puértolas i Sergi Loughney, d'Abertis.

►► Mariona Carulla (Palau de la Música).

►► El director del BBVA a Catalunya, Xavier Queralt.

Els premis d'EL PERIÓDICO ▶ Els assistents

▶▶ Pablo Llorens, director corporatiu de CIRSA, i Joan Alegre, director de l'Àrea de Premsa del Grup Zeta.

▶▶ Les periodistes Helena Garcia Melero i Lidia Heredia, en un moment de la gala del Català de l'Any, ahir a la nit al Teatre Nacional de Catalunya.

▶▶ Manuel Valls, president de la Cambra de Comerç de Barcelona, i Serafín Roldán, conseller del Grup Zeta.

▶▶ Boi Ruiz, conseller de Salut de la Generalitat.

▶▶ Jordi Romañach (El Corte Inglés) i Enric Hernández.

▶▶ Josefina Castellví, oceanògrafa i vencedora del Català de l'Any del 2013, i el cineasta Albert Solé.

▶▶ César Gil, Barcelona Premium de BMW.

▶▶ Miquel Torres, de Bodegas Torres.

▶▶ Luis Javier Herrero, del Banco Santander.

▶▶ El metge Eduard Gratacós, finalista del Català de l'Any.

▶▶ Salvador Esteve, president de la Diputació de Barcelona, i senyora.

▶▶ Josep González, president de la patronal Pimec, i Glòria Sánchez.

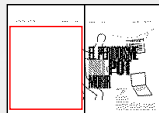
▶▶ Miquel Iceta, primer secretari del PSC; Núria Marín, alcaldessa de l'Hospitalet, i José Montilla, senador i expresident de la Generalitat.

▶▶ L'empresari Enric Crous, director general del Grup Damm, i Montserrat Aguilera.

▶▶ Conchita Sancho i Josep Sánchez de Toledo, guanyador del premi Català de l'Any 2012.

El Departament de Filologia Catalana i Comunicació organitza la 12a Setmana de la Comunicació de la Universitat de Lleida amb el lema "El periodisme ha mort? Visca el Periodisme!"

EL PERIODISME!

NO POT MORIR

El periodism professional

La tendència la base i l'ètica

Periodisme es nota algo por algo no por se xpa

Un dia dum tres setores

Viva el periodisme

La credibilitat es la integritat de l'informació

Sense criteris no hi ha per

LIBERTAT = DEMOCRÀCIA

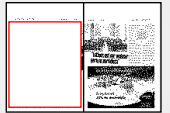
JUDIT GÓMEZ
LLEIDA

www.7accents.cat

No és cap novetat que es parli sobre la crisi del periodisme o del periodisme de la crisi. Ens envaeixen notícies sobre mitjans de comunicació que desapareixen. Sobre la imminent desaparició de la premsa en paper a causa de la convergència digital. És cert que el periodisme passa per una època difícil. Una era de reinvençió i renovació contínua. Un moment en el qual

els periodistes han d'estar al capdavant dels avenços tecnològics per tal de garantir un periodisme de qualitat. Un periodisme que no només ha de ser un mirall de la realitat, sinó un control del poder. Una

solució per a les necessitats informatives de la societat, que avui en dia estan corromptes per la massificació dels emissors que, qualificats o no, proven d'atraure el públic, de tenir més lectors o d'aconse-

“El periodisme que triomfarà serà aquell que sigui capaç d'explicar quelcom diferent”

El periodista Antoni Bassas firmant la pancarta dels alumnes de Comunicació.
Foto: Judit Gómez

“Els mitjans marquen el nivell de cultura d'un país. Hem d'aixecar el llistó”

guir més “clics” en les seves publicacions en línia.

La 12a Setmana de la Comunicació de la Universitat de Lleida ha presentat totes aquestes reflexions. Amb el títol “El periodisme ha mort? Visca el periodisme!”, es presenta un programa de reflexió sobre els canvis en l'actualitat del periodisme, on es fa ressò d'iniciatives sorgides fora dels grans mitjans, com la plataforma de denúncia ciutadana *Filtrala*, el diari digital *La Directa* o el projecte de periodisme d'investigació *Critic*.

Antoni Bassas, actualment a l'equip directiu del diari *Ara* i anteriorment corresponsal als Estats Units de Televisió de Catalunya, ha estat l'encarregat d'inaugurar aquesta Setmana parlant de la responsabilitat subjectiva. De com el periodisme ha de defugir de la propaganda i s'ha de dedicar a explicar què passa i per què passa. Contextualitzant els fets, dominant el llenguatge i les noves tecnologies, i sobretot, creant un estil propi que atrapi al lector. Perquè avui en dia, i tal com ho ha argumentat el veterà periodista, vivim en un món on “tot-hom pot ser emissor, però no periodista”. Un món on tots parlem, escrivim i opinem sobre els temes d'actualitat, encara que molts no sapiguem de què estem reflexionant. Però la qualitat és el que ha de diferenciar un periodista de la resta de “productes”. La riquesa dels textos, la complexitat, la diversitat i la no-vetat. Perquè “el periodisme no és un ofici de vuit hores, és

una actitud” que consisteix a pensar i a preocupar-se per la sort del món i la humanitat. Com diu Pascual Serrano, fundador i col·laborador de diversos mitjans i autor del llibre que inspira el títol d'aquesta edició, “el periodisme que triomfarà serà aquell que sigui capaç d'explicar quelcom diferent”. Aquell que s'allunyi del generalisme, que trobi un camí propi i divers a allò que ja s'ha fet. Innovador i sorprenent. Com ho fa una de les altres ponents del cicle, Eva Piquer, autora del magazín cultural *Catorze*. Un magazín que ha suposat una revifada per als mitjans culturals que, segons Piquer, no solen tenir molta presència en la portada de la premsa generalista. Una escriptora que aposta per quelcom diferent. I és que avui en dia els mitjans han de fer això. Apostar per noves iniciatives que destaquin de la resta, com ho fan Santiago

Carrión, responsable de la plataforma *Filtrala*, i Ènic Lluent, convidat que ha parlat sobre el periodisme sense empresa. Especialitzar-nos en un camp, crear una comunitat pròpia i gestionar-la, sortir al carrer, buscar temes nous i donar-los a conèixer al públic; aquests són els consells que ambdós professionals recomanen als alumnes, animant-los a ser perseverants, “fer-te cas a tu mateix quan no et facin cas”, comenta Lluent.

Durant aquestes jornades també s'ha tractat la convergència digital com un dels punts fonamentals del canvi i actualitat del periodisme. Internet s'ha convertit en una de les eines principals per al periodisme. Els mitjans han hagut de canviar la seva estratègia per poder acomodar-se a aquest nou mitjà i així poder competir en la xarxa amb el desenvolupament de nous productes. Però tot això comporta una conflicte. Alguns

mitjans oblidem el que realment han de fer, comunicar la informació independentment del canal utilitzat. La xarxa permet l'aparició de molts més emissors amb capacitat de comunicar. En aquest sentit, Carrión, responsable de *Filtrala*, ha dit que “res és segur a Internet, però és el millor que tenim”. Res és segur a Internet perquè “és la principal eina del periodisme de filtracions”. Però és aquella capaç de interactuar amb els

“Tothom pot ser emissor però no periodista”

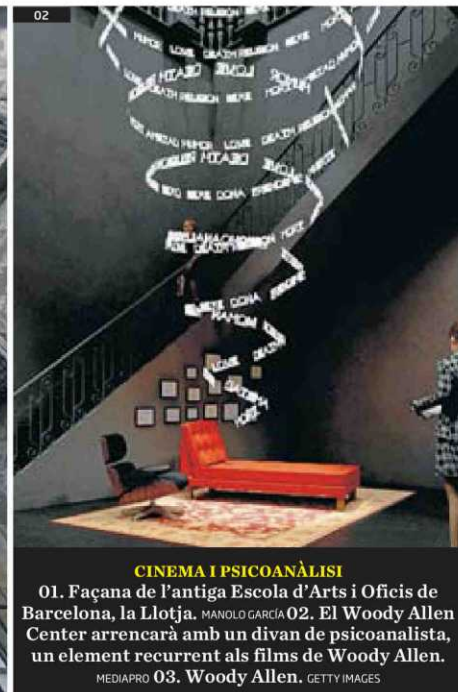
lectors, oients o espectadors. “Un bon periodista en farà un bon ús”, comentava Bassas quan parlava de sensacionalisme. Amb Internet tenim més mitjans, més emissors, més propaganda. I actualment ens trobem en un moment on les regles del joc s'estan saltant i és premia el sensacionalisme, a la quantitat de “clics” que conforonen aquells que reben la informació. No tot s’hi val, i Basses conclou amb: “El món és imperfecte, i el periodisme també”.

Altres noms destacats del programa com Rosa Maria Calaf -corresponsal de TVE durant 37 anys a ciutats com Nova York, Moscou, Buenos Aires i Roma- i Roger Palà -coordinador i soci fundador del mitjà digital *Crític*- han participat en aquesta 12a Setmana de la Comunicació, organitzada i dirigida pel Departament de Filologia Catalana i Comuni-

ció i els alumnes de Comunicació i Periodisme Audiovisuals, que del dilluns 13 als dijous 16 d’abril ens han permès gaudir de conferències de grans professionals del món de la comunicació. Així doncs, alumnes del Grau i estudiants de batxillerat, s’han omplert les orelles de bones paraules. D’un impuls per a la realització de noves iniciatives. A la reflexió. A que vagin més enllà. Perquè coneguin les alternatives econòmiques i narratives que sorgeixen en els últims anys en el món del periodisme. Incentivant-los a no tenir por. Ja que, malgrat l’escenari de crisi, els periodistes disposen de noves opcions i oportunitats. Novetats que fan que el periodisme es mantingui viu. Perquè el periodisme no pot morir.

Una dotzena de periodistes convidats a la Setmana de la Comunicació

CINEMA I PSICOANÀLISI
01. Façana de l'antiga Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, la Llotja. MANOLO GARCIA 02. El Woody Allen Center arrencarà amb un divan de psicoanalista, un element recurrent als films de Woody Allen. MEDIAPRO 03. Woody Allen. GETTY IMAGES

Woody Mediapro Barcelona

La productora de Jaume Roures planeja obrir el 2017 un museu dedicat al cineasta a l'antiga Llotja

ANTONI RIBAS TUR
BARCELONA

No és habitual que una ciutat dediqui un museu a un artista amb qui no té una relació intensa i prolongada. Barcelona està en vies de convertir-se en una excepció amb el Woody Allen Center, una iniciativa de Mediapro, la productora de la pel·lícula d'Allen rodada el 2007 a la ciutat, *Vicky Cristina Barcelona*, i també de *Midnight in Paris* i *Coneixeràs l'home dels teus somnis*. "No en diem museu perquè queda molt altisonant i ens sembla més adequat per a un personatge que ja està mort", explica a ahir Jaume Roures, director de Mediapro.

El Woody Allen Center es materialitzarà a l'antiga Escola d'Arts i Oficis de Barcelona, la Llotja, ubicada al carrer Avinyó, al cor del Barri Gòtic. Caldria, però, que Mediapro guanyés el concurs públic que la Generalitat hauria de convocar per donar un nou ús a l'edifici, se-

gons detalla Roures: "El concurs s'ha de convocar com a molt tard al maig". La data d'obertura està prevista per d'aquí dos anys, perquè l'edifici està abandonat des del 2009 i necessita una rehabilitació profunda. "Si l'edifici és aquell, i no m'he plantejat que sigui cap altre, l'hem de refer. Fa molts anys que està buit, és molt gran, s'ha de respectar la distribució interna i els elements de vàlua arquitectònica. Això ho hem treballat força", assegura.

El productor reconeix que el cineasta es va sorprendre quan li va explicar la idea: "Em va mirar amb cara de «No ho sé». Al setembre li vaig presentar un projecte elaborat i li va fer molta més gràcia". Així i tot, matisa: "Va dir que no s'hi involucrarà perquè ja té prou feina i perquè li sembla que és una ocurrència nostra -diu el director de Mediapro-. No entén per què pensem que la gent pot anar a veure un centre amb la seva obra. Li vam dir que hi anirà per les mateixes raons que a veure les seves pel·lícules. Des de

Incrèdul
"Quan l'hi vaig proposar em va mirar amb cara de «No ho sé», recorda Jaume Roures

llavors hem estat polint el projecte, buscant els mitjans i també hem estat en contacte amb l'Ajuntament i la Generalitat per trobar l'edifici". El departament de Cultura va confirmar que té coneixement de la iniciativa però va declinar fer cap valoració perquè no tenia prou detalls.

Per la localització i la popularitat del cineasta, el Woody Allen Center aspira a convertir-se en un atractiu turístic emblemàtic. "Volem aprofitar que, tret de *Vicky Cristina Barcelona* i *Midnight in Paris*, les seves pel·lícules han triomfat més a Europa que als Estats Units, i que el 75% del turisme que ve a Barcelona és europeu. A més, una part significativa del turisme nord-americà dels últims anys ve perquè va veure *Vicky...* i es va interessar per la ciutat", diu Roures.

Sobre l'amor, l'humor i la mort

El primer que veurà el públic quan entri al Woody Allen Center serà un divan de psicoanalista i es podrà endinsar en una exposició permanent, dividida en tres plantes, sobre els grans temes de l'obra del cineasta: amor, mort, sexe, humor i religió. Els espectadors podran interactuar amb les pel·lícules de Woody Allen amb un muntatge tecnològic i tam-

bé està previst que hi hagi material original. "Estem buscant cartells, guardons i altres materials. El projecte està força elaborat però no en podem parlar gaire perquè ha de participar en un concurs i donar massa informació és contraproduent", diu Roures. Així i tot, avança que "més que exposicions temporals hi haurà actualitzacions en funció del que vagi fent el Woody".

El vessant de cineasta és només la punta de l'iceberg de la tasca creativa de Woody Allen: "La gent el coneix per les seves pel·lícules, però el Woody fa cinquanta mil coses més. N'hi ha que tenen molta repercussió als Estats Units, com l'òpera que ha dirigit i de la qual ha fet l'escenografia a Los Angeles. És un tipus multidisciplinari i val la pena que la gent ho conegui". Inventar un museu no serà nou per a Mediapro: "Hem fet el del Barça, el del Reial Madrid i el de la Confederació Brasileira de Futbol, el Centre d'Interpretació del Cava a Sant Sadurn d'Anoia i l'exposició *Pompeia, catàstrofe sota el Vesubi*. Dins aquesta línia, vam pensar que un museu del Woody tenia possibilitats i ens feia gràcia desenvolupar-lo per la relació que tenim amb ell".

Vicenç Relats, a l'esquerra, director de 'Vallesos', amb Ramon Vilageliu, editor de la revista

'Vallesos', premi a la millor revista catalana

Vicenç Relats i Ramon Vilageliu van crear la publicació per glossar el patrimoni del Vallès

Lliçà d'Amunt / Sta. Eulàlia

J.M.
El periodista Vicenç Relats, com a director, i el filòleg Ramon Vilageliu, com a editor, estan al capdavant de la revista-llibre *Vallesos Gent, terra i patrimoni*, que compta amb un nombrós grup de col·laboradors. Apareguda la primavera del 2011 i promoguda per l'editorial Gent i Terra, es tracta d'una publicació semestral que glossa el patrimoni del Vallès –tant l'Oriental com l'Occidental– en sentit ampli: des de la memòria popular, la història i la cultura, fins a l'etnologia, la natura i el paisatge..., així

com persones de la vida social vallesana.

"Ens semblava que hi havia un buit per a una publicació que es pogués mirar el Vallès –tot sencer– des d'una perspectiva diferent: no de la immediatesa de l'actualitat més dura, sinó dels seus trets més perdurables. I ho fem amb voluntat de glossar amb estima un patrimoni ric que s'ha anat configurant amb el temps en aquest territori. El resultat és una publicació que no caduca, que es llegeix a poc a poc i que s'ha d'anar col·leccionant" diu el director, el periodista Vicenç Relats.

Vallesos vol ajudar a redescobrir la gran riquesa patri-

Data de naixement

Vicenç Relats (Lliçà d'Amunt):
29 de desembre de 1964

Ramon Vilageliu (Santa Eulàlia):
10 d'abril de 1965

Professió

Periodista (V.R.) i filòleg (R.V.)

Feina actual

Editors de la revista-llibre *Vallesos*

monial del Vallès i difuminar la divisòria entre aquestes dues comarques administratives que formen part d'un espai geogràfic comú, marcat per una gran diversitat.

"Que hi hagi una dotzena de pobles que es diguin "del Vallès" és ben significatiu. Tothom és molt del seu poble o ciutat, però la identificació vallesana també hi és. És un

espai ben vigent i *Vallesos* contribueix a reivindicar-lo", diuen els editors.

Pensen també que el patrimoni vallesà està poc reconegut: "El Vallès és tingut per ser un territori molt industrial, residencial i poblat, en què el patrimoni no és el seu fort, perquè sembla que tot hi és nou de trinxera... I en té molt i a tots nivells: arqueològic, industrial, natural, paisatgístic, cultural, social...".

Fins ara les diferents edicions de *Vallesos* s'han dedicat a aprofundir temes com el ball de gitanes i les altres danses pròpies; a retratar la tradició esportiva vallesana; a rememorar la riuada del 1962, la nevada d'aquell mateix any o els 75 anys del final de la Guerra Civil; a investigar el pòsit en la cultura popular de la caça de bruixes del segle XVII, els antics pobles que van existir a la comarca o el gran patrimoni que és l'excursionisme vallesà. A més, en cada edició inclou un conte d'ambientació vallesana, glosses de patrimonis diversos, diferents perfils personals i una entrevista a fons a vallesans destacats.

D'aquests dossiers, la carpeta amb més demanda va ser la que feia memòria de les tràgiques riuades del 1962. "Era un record encara molt viu i es va exhaurir per complet l'edició de 4.000 exemplars que en vam fer", assenyalen. Però també destaquen les carpetes dedicades als 50 anys de la nevada del 1962 i dels 75 anys del final de la Guerra Civil.

Vallesos va rebre l'any passat el premi a la Millor revista catalana, atorgat pel conjunt d'associacions editores de revistes en català (APPEC, ACPC i AMIC), d'entre un total de 500 capçaleres. També ha rebut el premi Comunicació Local, atorgat per la Diputació de Barcelona, l'any 2013, i el Premi Eugeni Xammar de Periodisme d'Òmnium Cultural al Vallès Oriental, en l'edició del 2014.

Atresplayer estrena «La culpa es de internet», nuevo formato digital para consumo web

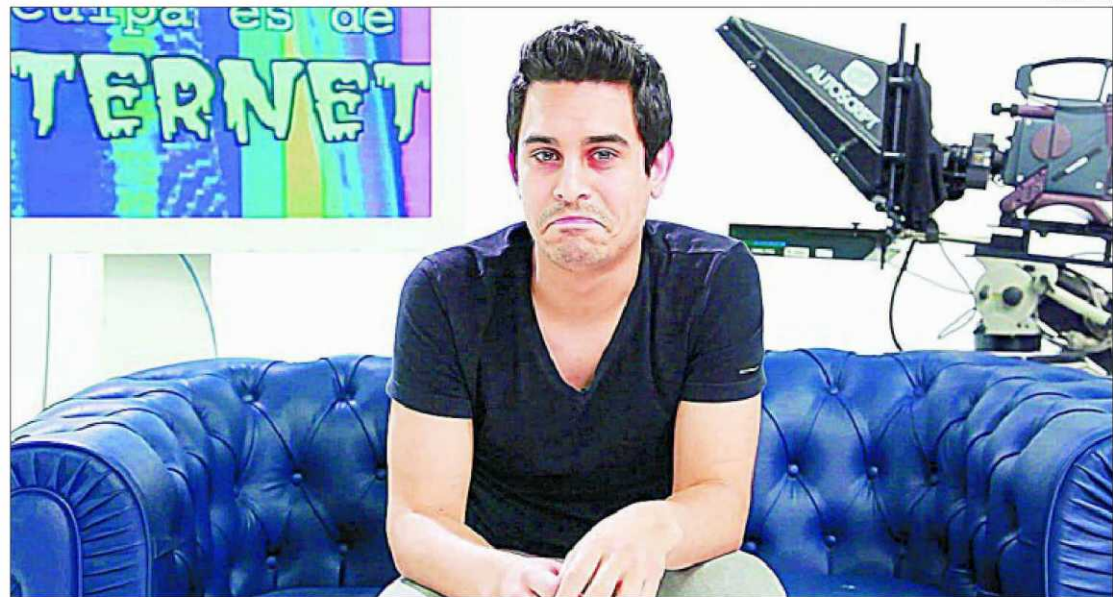
Gerardo Granda

MADRID- Una de las máximas de la división digital del grupo Atresmedia siempre ha sido adelantarse al futuro. Y entre sus armas manejan la plataforma de contenido Atresplayer, que reúne todo el material multimedia que emite la cadena, y, además, desde el año pasado comienza a presentar programas de producción propia que hacen las delicias de los usuarios. Ahora, y como parte de una estrategia de expansión sin precedentes en las televisiones privadas de nuestro país, Atresplayer estrena «La culpa es de internet», un nuevo formato de humor con la participación de los mejores «youtubers» de la red.

Más allá de los «millenials»

Rubén Vara, director de marketing y audiencias multimedia de Atresmedia Digital, resalta que «ya llevamos desde el año pasado con producción de contenidos para internet que se han ido incorporando al multicanal propio que tenemos en Youtube, Atrestube». En él se concentran los vídeos producidos para internet, como los exitosos, «Famosos y una vieja», dirigido por David Suárez, «En el pozo se está fresco», «Sin perdón» o «Sapristi». La clave de estos programas pasa por el estudio del público al que va destinada la plataforma, y que según Vara, «va dirigido hacia perfiles de interés,

Cómicos en la red

David Suárez, director del nuevo formato, estrenará el programa con su monólogo

Atresplayer: joven y con salud

«Las cifras de Atresplayer, en comparación con otras, como las de Mitele, están muy bien de salud en su joven vida (tiene sólo dos años), por lo que somos líderes en plataformas de vídeo con más de cinco

millones de descargas (en la imagen, el multicanal AtresTube)», explica Rubén

Vara, que subraya que, «en cuanto a la audiencia, se mantiene el primero en la lista de televisiones».

jóvenes, de entre 25 y 45 años, que impulsarán el formato. Además, tienen como protagonistas a gente que influirá sobre todo tipo de públicos más allá de los «millenials» (jóvenes nacidos entre 1981 y 1991)». El nuevo formato estará además protagonizado por caras populares para los asiduos a las redes sociales y se podrá ver en exclusiva en Atresplayer, en el canal de Youtube Top Trending Vídeo y en FailyMotion con un capítulo de estreno cada semana. «La culpa es de internet» tendrá tras la cámara a David Suárez, creador de uno de los personaje más carismáticos e irreverentes de la red, Vincent Finch, y delante de ella a toda una colección de humoristas nativos de YouTube como Míster Jagger, Wismichu, Toni Nievas, Álvaro Carmona, Loulogio, Los Vengamonjas..., que acumulan millones de visitas y

seguidores en sus canales personales. Y los temas que tratarán serán aquellos que les inquietan, que según la nota de prensa van «desde el ininteligible significado del arte contemporáneo hasta la realidad oculta tras las leyendas urbanas, pasando por los mejores trucos para la búsqueda de un trabajo»

«Creemos que tendrá buena acogida porque, como muestran todos los informes y las estadísticas, triunfan los clips cortos y los contenidos relacionados con el humor. Tampoco descartamos los temas relacionados con la belleza y los cuidados y alimentaremos nuestro canal de «Celebrities» y «top style», explica Rubén Vara, que destaca, además, que «entendemos que estos humoristas en conjunto forman una oferta muy atractiva para los usuarios de internet».

Periodismo que destapa los abusos

Pedro Simón y Alberto di Lolli ('El Mundo'), Gerardo Reyes (Univisión), el fotógrafo José Palazón y el venezolano Teodoro Petkoff, galardonados con el Ortega y Gasset

EL PAÍS, Madrid

Los Premios Ortega y Gasset, que concede el diario EL PAÍS, han reconocido el periodismo que destapa los abusos, denuncia las desigualdades y lucha por la democracia. Los galardonados de la XXXII edición han correspondido, en la categoría de Periodismo Impreso, a Pedro Simón y Alberto di Lolli por la serie de reportajes *La España del despilfarro*, publicada en *El Mundo*. El Premio de Periodismo Digital ha recaído en el especial *Los nuevos narcoterroristas*, elaborado por Gerardo Reyes y publicado en Univisión Noticias. José Palazón ha obtenido el Premio de Periodismo Gráfico por una fotografía de la valla de Melilla en la que se ve a varios inmigrantes tratando de saltar la verja mientras dos personas juegan al golf. El Premio a la Trayectoria Profesional ha sido otorgado al venezolano Teodoro Petkoff, director del diario *Tal Cual*, en cuyo caso el jurado ha reconocido "la extraordinaria evolución personal que le ha llevado desde sus inicios como guerrillero a convertirse en un símbolo de la resistencia democrática a través del diario que dirige".

Creados en memoria del gran pensador y periodista, los Premios Ortega y Gasset pretenden resaltar la defensa de las libertades, la independencia y el rigor como virtudes esenciales del periodismo y dar reconocimiento a aquellos trabajos que a lo largo de un año hayan destacado por su calidad. El jurado de esta edición ha estado formado por el director del programa de la SER *La Ventana*, Carles Francino; el escritor Félix de Azúa; la directora de la Real Academia de la Historia, Carmen Iglesias; la directora general de la Fundación MACBA, Ainhoa Grandes; el presidente de

Desde la izquierda, Pedro Zuazua, Javier Moreno, Félix de Azúa, Antonio Caño, Carmen Iglesias, Juan Luis Cebrián, Ainhoa Grandes y Carles Francino. / L. MAGÁN

Los premios se entregarán el 6 de mayo en CaixaForum

EL PAÍS, Juan Luis Cebrián; el director editorial de PRISA, Javier Moreno, y el director de EL PAÍS, Antonio Caño. Como secretario, sin derecho a voto, ejerció Pedro Zuazua, director de Comunicación de PRISA Noticias.

En el caso de Simón y Di Lolli, el jurado ha destacado el enfoque novedoso de una temática recurrente. "Son reportajes que

acercan otra capa del despilfarro. No reitera hechos ya conocidos, sino que descubre al lector casos aparentemente menores dentro del gran relato del despilfarro de recursos públicos en España en los últimos años. El autor utiliza, además, un lenguaje particular y un gran ritmo narrativo". En esta categoría, el jurado hace una mención especial al reportaje *El hombre que eligió el bosque y lo asesinaron*, de Joseph Zárate Salazar, publicado en la revista *Etiqueta Verde*.

De *Los nuevos narcoterroristas*, elaborado por Gerardo Reyes y publicado por Univisión Noticias, el jurado ha ensalzado el valor periodístico de un trabajo

que explica cómo el crimen organizado de América Latina ha encontrado en la minería ilegal una nueva fuente de ingresos. "Es un gran reportaje que destaca por lo que cuenta y por cómo lo cuenta. Algunos de los testimonios recogidos en el trabajo resultan sobrecogedores, por su dureza y por ilustrar el uso generalizado y casi banal de la violencia en los conflictos sociales en el continente". El jurado ha otorgado una mención especial a Angelo Attanasio y a Jerónimo Giorgi por su especial *Derribando el muro digital*, publicado en *El Periódico de Catalunya*.

José Palazón, presidente de la ONG Prodein, ha obtenido el

premio por su fotografía de la valla de Melilla que "rompe la estructura habitual de las imágenes que se han conocido hasta la fecha sobre esta temática. Es muy informativa y refleja la enorme distancia, económica, social y de expectativas, que existe entre dos mundos, el primero y el tercero, tan cercanos geográficamente". El jurado ha acordado una mención especial a Samuel Aranda, por su serie de fotografías del ébola en Sierra Leona.

Dotados con 15.000 euros en cada categoría y una obra de Eduardo Chillida, los galardones se entregarán el próximo 6 de mayo en CaixaForum Madrid.

Imagen tomada junto a la valla de Melilla en octubre de 2014. / JOSÉ PALAZÓN

PERIODISMO GRÁFICO

“La foto denuncia nuestra indiferencia”

José Palazón quedó impactado por la instantánea de la valla de Melilla

ELSA GARCÍA DE BLAS, Madrid

Se lo dijo un fiscal hace ya 20 años, cuando José Palazón (Cartagena, Murcia, 1955) se quejó un día al representante del ministerio público de que sus denuncias por maltrato contra los inmigrantes que saltaban la valla de Melilla no prosperaban: “Presenta pruebas. Haz fotos”, le aconsejó.

Palazón, presidente de la ONG

Prodein, le hizo caso. La imagen ahora premiada es una más de sus pruebas, aunque de extraordinaria repercusión. Muestra a una docena de inmigrantes sobre la valla de Melilla mientras dos golfistas prosiguen su juego ajenos a todo. “La foto habla de las causas del fenómeno: las desigualdades Norte-Sur y de la indiferencia con la que vivimos este tema en nuestro mundo”, subraya Palazón.

Tomó la imagen el 22 de octubre pasado. Quedó impactado. “Y eso que estoy acostumbrado a ver los saltos”, cuenta. “Hice 30 o 40 fotos, vídeos, no podía marcharme de allí”, relata. Palazón asegura que el premio servirá para darle “cierta protección” ante su incómoda labor en Melilla y “ánimo para seguir en la lucha por los derechos humanos”. Su ONG no recibe subvención y vive del vo-

luntariado de 84 miembros. “Lo que sucede aquí no es moral, no es ético y no puede legalizarse”.

¿Cómo acabó la escena? “Los inmigrantes estuvieron 12 horas encaramados en la valla, sin comer ni beber. Había fuerte viento. Cuando anocheció apagaron las luces y en 10 minutos la Guardia Civil los había bajado. Se oyeron voces, gritos. Se encendieron las luces y ya no había nadie”.

Gerardo Reyes. / JAIME VILLANUEVA

PERIODISMO DIGITAL

“Investigar
es el valor de
los medios”Gerardo Reyes
destapó la conexión
del narco y la minería

E. G. DE BLAS, Madrid

El consagrado periodista Gerardo Reyes (Cúcuta, Colombia, 1958) recibe el Premio Ortega y Gasset de Periodismo Digital como un espaldarazo a su labor al frente del equipo de investigación de Univisión, la cadena de televisión en castellano más grande de Estados Unidos. “Siempre he dicho que el periodismo de investigación produce muchos dolores de cabeza, pero es el gran valor agregado que puede ofrecer un medio de comunicación. Premios como este nos ayudan a convencer a los directores de que tienen que invertir en ello y darnos tiempo”, señala en Madrid, donde se encuentra estos días visitando a uno de sus reporteros, Tomás Ocaña, de origen español.

El reportaje premiado, titulado *Los nuevos narcotesoros* y publicado en la web de Univisión, supuso tres meses de trabajo y viajes por Perú, Colombia y México de cuatro reporteros: el propio Reyes, director del equipo; Margarita Rabin, Tomás Ocaña y Juan Cooper.

La investigación reveló que el crimen organizado ha convertido la minería ilegal en una fuente de ingresos tan importante como la droga en América Latina. “Descubrimos que no era un fenómeno parroquial. En el Estado de Michoacán, en México, los narcos se convirtieron en los principales exportadores de hierro”, asegura.

Periodista y escritor, Reyes ha dedicado toda su trayectoria a la investigación. Tiene en su poder otros prestigiosos premios, como el Peabody Award y el Pulitzer, en 1999, como parte del equipo del diario *The Miami Herald* por la serie *Dirty votes* (“Votos sucios”). “El mundo digital es el mejor para la investigación”, reflexiona. “Hay más espacio y están todos los lenguajes, además de la posibilidad de presentar las pruebas y los documentos”, concluye.

PERIODISMO IMPRESO

“Detrás del despilfarro está la corrupción”

Pedro Simón y Alberto di Lolli trazaron el mapa del derroche en España

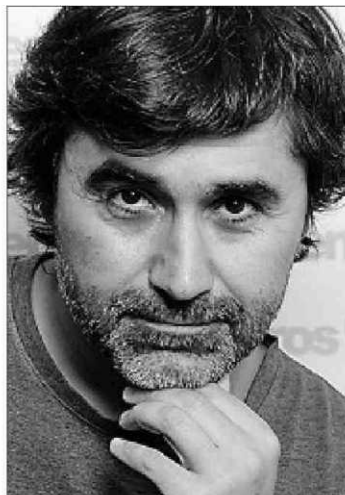
R. G. GÓMEZ, Madrid

Ante la pantalla y pegado al teclado. Así recibió ayer el periodista Pedro Simón (Madrid, 1971) la noticia de que había sido galardonado con el Ortega y Gasset —que considera “el premio más importante de periodismo escrito en este país”— por la serie de reportajes *La España del despilfarro* publicados en el diario *El Mundo* entre agosto y octubre pasados.

Con este trabajo, Simón y el fotógrafo Alberto di Lolli han querido dejar testimonio, “ahora que se acercan las elecciones municipales y autonómicas”, de lo que se

ha hecho con el dinero público. Entre los grandes proyectos retratados figuran la construcción de una estación de esquí en un seccaral de Valladolid (12 millones de euros), la fantasmagórica Ciudad del Medio Ambiente de Soria (52 millones) o el Ágora de Valencia (80 millones). Y así hasta 10 iniciativas izadas en *Derrochistán* de las que solo existe un esqueleto, son estructuras infrautilizadas o han quedado paralizadas por la crisis o por sentencias judiciales.

Construcciones como esas, alimentadas con recursos públicos, han mezclado casi en la misma proporción hormigón y comisio-

Pedro Simón (a la izquierda) y Alberto di Lolli.

nes. “Hicimos 10 reportajes pero teníamos material para 20 o 30”, afirma Simón, que ha podido comprobar sobre el terreno que “detrás de la España del despilfarro está la España de la corrupción”.

La idea de trazar el mapa surgió del fotógrafo *freelance* Alberto di Lolli (Valencia, 1976), quien un día decidió subirse a una furgone-

ta con su cámara en busca de obras faraónicas. Tras la fase de localización, ambos se lanzaron a la carretera y recorrieron 8.000 kilómetros en varios meses. Para Di Lolli, la serie muestra “los fósiles de la crisis que estamos viviendo, sobre todo en Valencia, donde tenemos el deshonor de ser estandarte del derroche”.

Onada de morts violentes de polítics i periodistes ucraïnesos prorussos

Un conegut informador és assassinat a trets en ple carrer a Kíev

MOSCOU Corresponsal

L'assassinat ahir d'un conegut periodista al centre de Kíev s'afegeix a una sèrie de morts violentes i estranys suïcidis que s'han produït els últims mesos a Ucraïna. Tots els implicats formaven part de l'oposició: eren polítics o periodistes i havien estat catalogats com a "prorussos".

Olés Buzinà, de 45 anys, va ser trotejat en un parc just al costat de la seva pròpia casa. Buzinà va ser fins al març director del diari *Sevódnia* (Avui), propietat de l'oligarca Rinat Akhmétov; va dimetir al·legant censura.

La policia va confirmar que el succés va passar a un quart i cinc de dues de la tarda. Un home va obrir foc des d'un vehicle i va matar l'informador abans de fugir.

Els fets van ser posteriorment confirmats per Anton Gueràxenکو, conseller del ministre de l'Interior. "L'han matat de forma infame disparant des d'un Ford Focus blau fosc", va assegurar. Gueràxenکو va afegir que el vehicle tenia matrícula de Letònia o de Bielorrússia. I la policia va especificar que es tractava de dos atacants emmascarats.

"Pel que sembla, continuen disparant contra els testimonis del cas Antimaidan", va constatar el conseller, referint-se al moviment oposat a les protestes proeuropees que l'any passat van capgirar el poder a Ucraïna. El moviment Antimaidan es va organitzar des de les forces oficialistes, s'oposava a l'acostament d'Ucraïna a la Unió Europea i donava suport a les polítiques prorusses de l'enderrocat president Víktor Ianukóvitx, avui exiliat a Rússia. Els seus membres estaven sent investigats per l'atac als manifestants proeuropeus a la plaça central de Kíev a començaments del 2014.

Gueràxenکو va recordar que

VLADISLAV MUSIENKO / EFE

Metges forenses inspeccionen el cos sense vida del periodista Olés Buzinà, assassinat a Kíev

AMB EL KREMLIN

Tots els morts eren contraris a l'actual Govern prooccidental

ANTIMAIDAN

Cinc antics aliats de Ianukóvitx han perdut la vida de forma sospitosa

un dia abans, el 15 d'abril, es va produir una mort sospitosa a la capital d'Ucraïna. L'exdiputat Oleg Kalàixnikov, un conegut activista prorús de 52 anys, va ser trobat mort al seu apartament de Kíev. "Per arma de foc", va dir el Ministeri de l'Interior. Kalàixnikov havia estat militant

del Partit de les Regions de Ianukóvitx.

Encara que la policia estudia diversos mòbils, les persones pròximes a les víctimes semblen convençudes que la causa més probable és la seva posició prorussa. El també periodista Aleksandr Txalenko va assegurar ahir que el motiu de l'atac contra el seu amic Buzinà era la seva posició política a favor de Rússia en la crisi oberta amb el Govern d'Ucraïna des de fa més d'un any. "Pels ucraïnesos nacionalistes ell era, si no l'enemic número u, sí un dels seus cinc primers objectes d'odi. No tinc dubte que és un altre atac contra els activistes prorussos", va dir Txalenko a RIA-Nóvosti.

El dilluns 13 d'abril a la matinal, un altre periodista va ser assassinat a Kíev: Serhí Sukhobok, que també havia estat diputat i era pròxim a Kalàixnikov.

Aquest any quatre antics membres del Partit de les Regions que estaven sent investigats han mort en el que semblen suïcidis. Entre els mesos de febrer i març, dos d'ells van ser trobats ferits mortalment amb arma de foc, un altre va saltar des d'un 17è pis i l'últim presumptament es va penjar. Els crítics amb el president prooccidental Petró Poróixenko asseguren que la pressió a què se'ls va sotmetre va ser tanta que haurien acabat levant-se la vida. Tots s'enfrontaven a llargues penes de presó.

Anton Gueràxenکو va recomanar ahir a altres organitzadors de l'Antimaidan que es dirigeixin a les autoritats si creuen que les seves vides estan en perill.

L'assassinat d'Olés Buzinà va coincidir amb la marató televisiva del president rus, Vladímir Putin, que va dir que s'havia perpetrat "un altre assassinat polític".

CONTROL AUDIOVISUAL

Multes de 300.000 euros a Mediaset i Atresmedia

► La CNMC imposa les sancions per infringir diverses normes publicitàries

MANUEL DE LUNA
BARCELONA

La Comissió Nacional dels Mercats i la Competència (CNMC) ha imposat multes a Mediaset i Atresmedia, per un valor total de gairebé 300.000 euros, «per incomplir la legislació en matèria de continguts publicitaris». És a dir, col·locar més publicitat de la permesa, i amb fórmules de presentació que camuflen la verdadera voluntat comercial d'aquestes promocions.

Segons la CNMC, la sanció a Mediaset, per un valor de 131.501 euros, és per emetre 15 sobreimpressions publicitàries de la web www.premiercasos.es en diversos espais de Cuatro (*CSI, Conexión Samantha, Cuarto milenio...*), i que es van oferir «sense interrompre els programes i barrejant els continguts editorials amb els publicitaris». Aquestes sobreimpressions es van emetre entre els mesos d'agost i setembre de l'any 2014.

En el cas d'Atresmedia, les sancions corresponen a l'emissió de 89 sobreimpressions publicitàries sense interrompre –«i barrejant els continguts editorials i publicitaris»– en el programa de Neox *El chiringuito de jugones*. Per aquestes infraccions, també detectades a l'agost i al setembre de l'any passat, Atresmedia ha sigut sancionada amb 136.893 euros. També ha sigut multada amb 28.855 euros més per superar els minuts de publicitat (més de 12 minuts d'espots per hora natural) a la cadena La Sexta, entre juny i juliol del 2014.

16 SANCIONS A CADENES DE TV EL 2014

'Cuarto milenio' i 'El chiringuito de jugones', dos dels programes amb infraccions

11 expedients resoltos 1.117.851 € en multes	5 Mediaset 525.001 € CUATRO I TELECINCO
5 en tràmit 1.329.400 €	5 Atresmedia 579.848 € A-3, LA SEXTA I NEOX
	1 NetTV 13.002 € INTERECONOMÍA
	3 Mediaset
	2 Atresmedia

Font: CNMC

EL PERIÓDICO

■ ELS CASOS DEL 2015

EN 4 MESOS, 3 NOUS EXPEDIENTS

➔ Des de començament d'any, les privades acumulen tres expedients, tots relacionats amb publicitat. El 5 de març, la CNMC va expedientar *¿Qué tiempo tan feliz!* (T-5) per possible publicitat encoberta (que podria donar lloc a una multa de 100.000 a 500.000

euros). El 26 de març, procediment sancionador contra Mediaset per incomplir la normativa publicitària que va permetre la fusió de T-5 i Cuatro. I el 9 d'abril hi va haver un requeriment a Mediaset i Atresmedia per irregularitats en l'emplaçament de productes.

Aquestes multes, contra les quals les empreses sancionades poden interposar recurs contenciós administratiu davant l'Audiència Nacional durant els pròxims dos mesos, se sumen a les nombroses que ja ha imposat la CNMC en només l'any i mig que està en funcionament (des d'octubre del 2013). De fet, només el 2014, aquest organisme públic ha incoat 16 expedients: vuit contra Mediaset, set contra Atresmedia i un a Net TV. De tots aquests expedients se n'han resolt 10, amb una quantitat total en multes de més d'1,1 milions d'euros. I estan en tràmit sis expedients més, amb unes sancions previstes del voltant d'1,3 milions d'euros.

POC DISSUASÒRIES // A pesar de la considerable quantia d'aquestes sancions, el president de la CNMC, José María Marín Quemada, considera que aquestes no han sigut prou dissuasòries. «La prova és que hem de sancionar-los més d'una vegada per actuacions similars», va explicar el màxim responsable de la Comissió en la seva intervenció, dimarts passat, al Fòrum de la Comunicació, organitzat pel CAC.

Aquesta falta d'efectivitat de les multes no és obstacle perquè Marín Quemada reivindicui la tasca de la CNMC: va recordar que, en 16 mesos de funcionament, han retirat 16 sèries (canvi de franja, per emissió en horari inadequat), i va remarcar la supervisió de continguts, especialment els referents a la defensa dels menors. ≡

LAS IMAGENES

Foto de familia del jurado de los Premios Ortega y Gasset 2015, ayer en Madrid. LUIS MAGÁN / EL PAÍS

Los Ortega y Gasset premian el periodismo de calidad con nuevos enfoques

Pedro Simón y Alberto Di Lolli, galardonados en prensa escrita

CINCO DIAS *Madrid*

Un recorrido por los ejemplos menos conocidos de la España del despilfarro, un reportaje sobre cómo el crimen organizado se enriquece con la minería ilegal, la desigualdad representada en una valla y la resistencia democrática en Venezuela son los galardonados en la 32 edición de los Premios Ortega y Gasset, concedidos por el *El País* en reconocimiento a los mejores trabajos periodísticos en español.

En la categoría de periodismo impreso, los ganadores por unanimidad han sido Pedro Simón y Alberto Di Lolli, por la serie de re-

portajes *La España del despilfarro* publicada por el diario *El Mundo*. El jurado ha destacado su "enfoque novedoso de una temática recurrente".

En periodismo digital, el premio ha recaído en el especial titulado *Los nuevos narcotesoros*, de Gerardo Reyes en Univisión Noticias. "Algunos de los testimonios recogidos en el trabajo resultan sobrecogedores", ha señalado el jurado.

José Palazón, activista de Prodein, se ha hecho con el premio de periodismo gráfico por su fotografía de la valla de Melilla donde se ve a varios inmigrantes intentando saltar la verja

mientras dos personas juegan al golf, algo que "rompe la estructura habitual de las imágenes conocidas hasta la fecha". Por su parte, Teodoro Petkoff, director

Gerardo Reyes, de Univisión, premiado por un trabajo sobre el crimen organizado

del diario *Tal Cual*, ha sido reconocido por su trayectoria profesional. Según el jurado, Petkoff ha tenido una "extraordinaria evolución personal que le ha lle-

vado de sus inicios como guerrillero a ser un símbolo de la resistencia democrática a través del diario que dirige".

El jurado estuvo compuesto por el director de *La Ventana* en la Cadena SER, Carles Francino; el escritor Félix de Azúa; la directora de la Real Academia de Historia, Carmen Iglesias; la directora general de la Fundación Macha, Ainhoa Grandes; el presidente de *El País*, Juan Luis Cebrián; el director editorial de PRISA, Javier Moreno, y el director de *El País*, Antonio Caño. Cada uno de estos premios está dotado con 15.000 euros y una obra del artista donostiarra Eduardo Chillida.

Mediapro quiere construir en Barcelona un museo Woody Allen

La productora aspira a crear el primer centro del mundo dedicado al cineasta

ABC
BARCELONA

Tirando del hilo de ese idilio cinematográfico que empezó con «Vicky Cristina Barcelona», la capital catalana podría ahora convertirse en la primera ciudad del mundo en acoger un museo dedicado a Woody Allen. Esa es, por lo menos, la intención de Medipro, productora que, tal y como avanzó ayer TV3, proyecta un Woody Allen Center en la antigua Escuela de Artes y Oficios de Barcelona.

Según explicó Jaume Roures, presidente de Medipro y productor de tres de las últimas películas del director neoyorquino, la idea es convertir el edificio, abandonado desde 2009, en un espacio de tres plantas y de 2.000 metros cuadrados dedicado a las claves del trabajo de Allen, recorriendo su filmografía y centrándose en el amor, el sexo, el humor, la muerte, la religión y demás temas recurrentes que nutren su trabajo. Tal y como ha dicho Roures a TV3, «es como si hiciéramos una nueva película con él».

Según Roures, se quiere que el público que acceda al museo interac-

Allen, durante un rodaje en el Parque Güell de Barcelona AFP

Beneplácito del artista
El director, señalan los impulsores del museo, ha bendecido la idea y busca material para el centro

túe con las propuestas que se mostrarán. «Woody siempre ha sabido describir con humor y espíritu crítico todos los males que esta sociedad nos provoca», apuntó. Woody

Allen, señaló el director de Medipro, no sólo ha bendecido la idea sino que «a punto de cumplir su 80 aniversario, ya busca material para proveer el centro», según la información de la televisión autonómica.

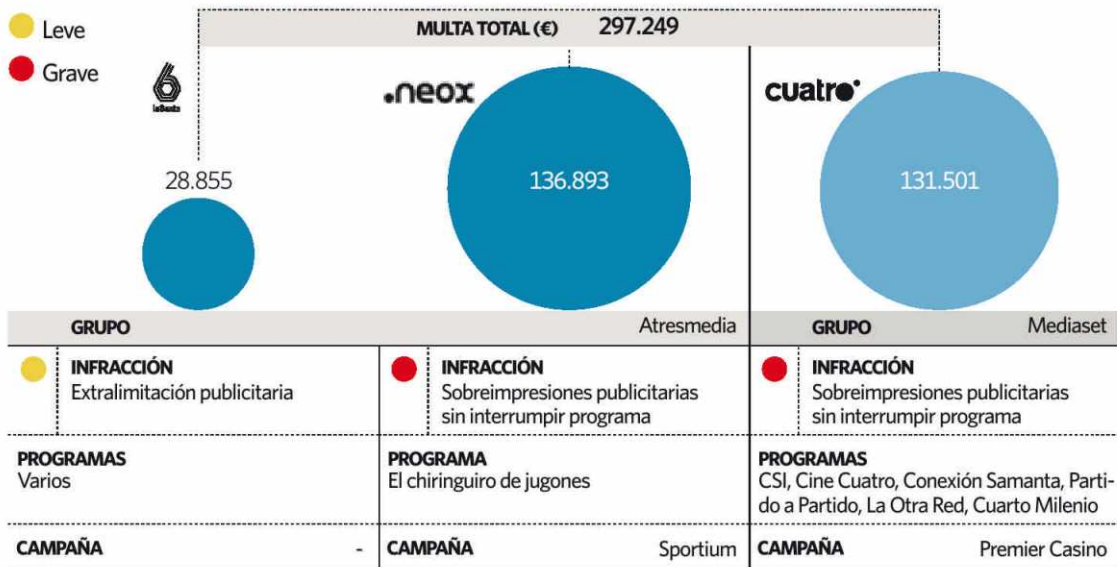
La Generalitat decide

El proyecto, sin embargo depende de que la Generalitat, propietaria del edificio, convoque un concurso para convertir el espacio en equipamiento y que Medipro se acabe imponiendo. En ese caso, señalan desde la productora, el Woody Allen Center podría ser realidad en un plazo de dos años. El edificio donde se ubicaría el «Woody Allen Center», situado en el barrio Gótico, fue construido en el año 1883 y en sus primeros años albergó el Casino Mercantil y la Bolsa de Valores, por lo que era conocido como «El Bolsín».

El inmueble está desocupado desde el año 2009, cuando el deterioro de su estructura obligó a parar las clases y las actividades artísticas que entonces llevaba allí a cabo la Escuela de Artes Oficios de Barcelona, «La Llotja». La relación de Woody Allen con Barcelona, donde rodó una de sus películas europeas, se ha consolidado con los años y es un lugar en el que suele recalar habitualmente, como ocurrió el pasado mes de diciembre, cuando despidió el año 2014 con un concierto en el Gran Teatro del Liceo, junto a The New Orleans Jazz Band

Sanción a las grandes teles

Fuente: CNMC.

elEconomista

El juego 'online' pasa factura a Atresmedia y Mediaset

La CNMC multa a las teles con 300.000 euros por insertar publicidad de Premier Casino y Sportium en sus programas

Á. Semprún MADRID.

Los anuncios del juego *online* han causado un primer revés a Mediaset y a Atresmedia. La Comisión Nacional de la Competencia (CNMC) ha multado con 297.249 euros a ambas cadenas por "incumplir la legislación en materia de contenidos publicitarios" e insertar anuncios de *Premier Casino*, la casa de apuestas de la cadena de Fuencarral, y de *Sportium*, la casa de apuestas oficial de la LFP, en sus programas. En concreto, y siempre según la resolución de Competencia, la dueña de Telecinco emitió "sobreimpresiones publicitarias" de www.premiercasino.es sin interrumpir los programas y "mezclando los contenidos editoriales con los publicitarios".

Las inserciones se realizaron entre agosto y septiembre de 2014 en *CSI*, *Cine Cuatro*, *Conexión Saman-*

ta, *Cuarto Milenio*, *La Otra Red* y *Partido a Partido*, todos programas de *Cuatro*. Según el organismo, tal procedimiento afecta a la integridad del programa y perjudica los intereses de los telespectadores, y por ello le ha impuesto una multa de 131.501 euros. La sanción, que puede ser recurrida ante la Audiencia Nacional, se encuentra en el rango bajo ya que este tipo de infracciones puede suponer multas de hasta medio millón de euros.

Dos sanciones a Atresmedia

En esta misma línea, el organismo que preside Jose María Marín ha aprobado imponer una sanción de 136.893 euros a la cadena de Planeta por insertar publicidad de *Sportium* durante la emisión del programa *El Chiringuito de Jugones* en el canal *Neox*. La CNMC destaca que Atresmedia ponía *ba-*

ners de *Sportium* en la parte baja de la pantalla y alguno de los mensajes se relacionaban directamente con el programa de Josep Pedrerol ya que animaba a los telespectadores a registrarse en la casa de apuestas oficial de la LFP con el código *Jugones* para obtener un bono de 100 euros. Por su parte, Atresmedia critica en sus alegaciones "que se ha producido un cambio de criterio con la limitación y que choca con los principios de seguridad jurídica". No en vano, la ley permite insertar publicidad durante los eventos deportivos.

La cadena de Planeta ha recibido otra sanción de unos 28.000 euros por haber superado los minutos de publicidad (12 por hora) en las madrugadas de *La Sexta*. Ambas sentencias son recurribles ante la Justicia, que últimamente ha anulado multas de la CNMC.

UN AÑO SIN GABRIEL GARCÍA MÁRQUEZ

Hoy se cumple un año del día en el que la literatura universal perdió a uno de sus hijos predilectos. Gabriel García Márquez (Aracataca, 1927-México, 2014) dejó detrás una obra monumental que sigue influyendo en legiones de escritores

SERGIO RAMÍREZ

Mi amigo Jean François Fogel me explicaba una vez el término "purgatorio" que se usa en Francia referido a los escritores: a la muerte de uno de ellos, se dice, se le abren las puertas del purgatorio donde debe aguardar por su suerte futura, hasta que pasado un tiempo prudencial es trasladado al infierno, que es el olvido, o a la gloria, que es la inmortalidad.

Esta máxima parte del supuestado de que, mientras el escritor permanece en el purgatorio, sus libros dejan de venderse o se venden menos, porque ya no se espera nada nuevo él. Luego, en un plazo no determinado, alguien viene a descubrirlo otra vez, o alguna circunstancia hace que su nombre brille de nuevo, y entonces puede ser que quede instalado en los estantes de las librerías como un clásico.

El *gran Gatsby* de Scott Fitzgerald dormía el sueño de los justos cuando en 1974 la película de Jack Clayton creó una *Gatsby* manía, tanto que se llegó a imponer en Estados Unidos el color blanco en la moda, ropa, vajilla. Y cuando William Faulkner recibió el premio Nobel en 1949, sus editores corrieron a reimprimir sus libros, ausentes en el mercado.

Gabo parece ajeno a esa regla, porque la muerte no hizo sino multiplicar las ventas de sus libros. Desde la aparición de *Cien años de soledad* en 1967, se volvió un personaje mítico, y lo sigue siendo con creces, de modo que las llamas purificadoras del purgatorio no lo tocaron ni de lejos.

El escritor como personaje popular en vida, caudillo cultural, estrella de cine, es un fenómeno que se ha presentado al menos tres veces en la literatura latinoamericana. Primero Rubén Darío: cuando en La Habana o en Veracruz corría la voz de que se hallaba a bordo de un barco atracado en el puerto, miles se concentraban en el muelle para vitorrearlo. Luego está Pablo Neruda, que también vivió en olor de mul-

Todos somos Gabo, todos somos Macondo

vuelve así un fenómeno popular. Tanto los poemas de Darío como los de Neruda siguen siendo recitados de memoria por escolares y por enamorados, por amas de casa y por trasnochadores; pero los personajes y escenarios de las novelas de Gabo tienen sustancia real entre la gente, uno de los pocos casos en que el público llano coincide con los letrados, y el favor de las ventas coincide con el favor de la crítica.

Macondo es como La Mancha, un territorio que la imaginación del autor ha traspasado a la imaginación popular, y por tanto se vuelve real. Historias cien veces contadas por voces anónimas, desde consejos y mitos hasta letras de vallenatos, las devolvió a la gente que volvió a apropiarse de ellas,

titudes gracias, sobre todo, a la popularidad de sus *Veinte poemas de amor...* Y el propio Gabo, frente al que, se hallara donde se hallara, en el foyer de un cine, o en un restaurante, se formaba de inmediato frente a él una cola de admiradores que, no se sabía de dónde, habían sacado sus libros que le presentaban para firmar.

¿Cuál es la clave de la *Gabomanía*? Por supuesto sus propios libros, que desbordan las barreras del lector culto, o del lector habitual, y alcanzan el vasto mundo del lector común. La lectura se

un público fascinado porque alguien, desde la letra impresa, les contara algo que ya sabían, o creían haber vivido.

Este traspaso de ida y vuelta es el que crea el realismo mágico, y el lector común, al entrar en ese país imaginario que se llama Macondo, lo hace con absoluta credulidad porque se reconoce como uno de sus habitantes. Macondo no es sólo el pequeño pueblo bananero de la ciénaga colombiana, sino cualquier pequeño pueblo latinoamericano, o de cualquier parte del mundo.

El universo verbal de Gabo es reconocible para todos, y en este sentido Macondo se vuelve un país infinito donde letrados e iletrados pueden vivir a gusto. Todos somos Macondo. Todos somos Gabo, en las universidades y las academias, y en las gallerías, las barberías y las cantinas. Todo lo que nos cuenta viene ya en los genes de nuestra memoria.

Alguna vez hemos sido operados por los médicos invisibles. Remedios la Bella ha ascendido al cielo en el patio de al lado, envuelta en las sábanas puestas a secar, y hemos visto las nubes de mariposas amarillas que siguen a Mauricio Babilonia. Conocimos a alguien que nació con una cola de cerdo por culpa incestuosa, y bajo un árbol del solar de nuestra propia casa fue encadenado José Arcadio Buendía. Hemos visto por primera vez en nuestras vidas una marqueta de hielo. Hemos oído pitar el tren amarillo que lleva rumbo al mar los cadáveres de los miles de trabajados bananeros alzados en huelga. Esta es la realidad. Lo demás es mentira.

La imagen triunfante de Gabo la veremos pronto en los billetes de banco de Colombia, ya hay un decreto legislativo al respecto; y en los billetes de lotería, y en las tapas de los cuadernos escolares, y, quién enlata, en los altares domésticos, en florada y con una velita encendida.

Pero no le pidamos más milagros. Con sus libros es más que suficiente.

SCIAMMARELLA

Vida de un Nobel

- ▶ **1927.** Nace el 6 de marzo en Aracataca (Colombia).

- ▶ **1940.** Es enviado a estudiar a Bogotá.

- ▶ **1947.** Publica su primer cuento, *La tercera resignación*, en el diario *El Espectador*.

- ▶ **1948.** Empieza a colaborar en el diario *El Universal*, de Cartagena de Indias.

- ▶ **1954.** Entra en *El Espectador*.

- ▶ **1955.** Publica su primera novela: *La hojarasca*. Además, una serie de reportajes sobre el único sobreviviente de un naufragio en el Caribe, que luego se titularía *Relato de un naufrago*. Viaja como corresponsal a París.

- ▶ **1958.** Se casa con Mercedes Barcha.

- ▶ **1961.** Llega con su familia a México DF. Trabaja como guionista y en publicidad.

- ▶ **1967.** Publica *Cien años de soledad*.

- ▶ **1982.** Recibe el Premio Nobel de Literatura.

- ▶ **1994.** Crea la Fundación Nuevo Periodismo Iberoamericano.

- ▶ **2002.** Publica sus memorias *Vivir para contarla*.

- ▶ **2014.** Muere en México DF. el 17 de abril, a los 87 años.

- ▶ **Novelas:** *La hojarasca*, *La mala hora*, *El coronel no tiene quien le escriba*, *Cien años de soledad*, *El otoño del patriarca*, *Crónica de una muerte anunciada*, *El amor en los tiempos del cólera*, *El general en su laberinto*, *Del amor y otros demonios* y *Memoria de mis putas tristes*. Cuentos: *Ojos de perro azul*, *Los funerales de la Mamá grande*, *La increíble y triste historia de la cándida Eréndira y su abuela desalmada*. y *María Dos Praceres*.

Nova aposta de qualitat de 8tv per al cap de setmana

La cadena del Grup Godó signa un acord amb la BBC

BARCELONA Redacció

La cadena de televisió 8tv del Grup Godó ha fet un important esforç per reforçar la seva oferta televisiva durant els caps de setmana, amb una clara aposta per la qualitat. D'una banda, ha signat un extraordinari acord de col·laboració amb la BBC per tenir algunes de les seves millors produccions. I, de l'altra, ha iniciat un apassionant cicle dedicat al món de la Cosa Nostra.

L'acord signat amb la BBC permetrà als espectadors de 8tv de gaudir d'algunes de les millors sèries i pel·lícules amb el segell de qualitat d'una de les televisions més premiades i respectades. Durant els pròxims caps de setmana, les tardes i les nits de 8tv s'ompliran de produccions tan aplaudides com *Nord i Sud*, *Cranford*, *Grandes esperanzas* o *Jane Eyre*, entre moltes d'altres.

També destacarà l'emissió d'A

dalt i a baix, un remake de la mitja sèrie britànica dels anys setanta sobre una família aristocràtica i els seus servents a començaments del segle XX. El repartiment inclou reconeguts actors com Ed Stoppard (*El pianista*), Art Malik (*Ben Hur*) o Neil Jackson (*Flashforward*), així com també l'actriu que encarna Rose

SÈRIES D'ÈXIT

8tv emetrà sèries com el remake 'A dalt i a baix' o el 'Sherlock', de Cumberbatch

ELS MAFIOSOS MÉS BUSCATS

La cadena aposta per històries impactants de l'organització criminal Cosa Nostra

Buck de la producció original: Jean Marsh. Aquesta actriu ja va guanyar el premi Emmy (1975) interpretant el món dels servents, en les dependències inferiors de la casa senyorial. Al voltant de la seva presència gira aquest revival.

A més, 8tv ha programat, per diumenge 26 d'abril a la tarda, l'estrena d'una de les sèries més aplaudides dels últims anys, *Sherlock*, una versió renovada i moderna del llegendari investigador, interpretada magistralment pel recentment nominat a l'Oscar Benedict Cumberbatch (*The imitation game*) en el paper de l'excèntric Sherlock i per Martin Freeman (*El hòbbit*) en el paper del company Watson. Tots dos formen un tàndem magnífic i deliciós que s'enfronta a brutals crims, tragèdies i arriscades aventures. Respectant els personatges dels relats d'Arthur Conan Doyle, la sèrie també té un clar i visible toc de modernitat.

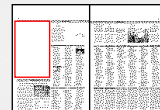
Per acabar la setmana, 8tv ha apostat també per històries impactants i sense clixés fàcils sobre la Cosa Nostra, una societat secreta criminal originada a mitjans del XIX a Sicília. Cada diumenge, a dos quarts de deu, es podran conèixer les vides dels mafiosos més buscats i dels seus dirigents, capos implacables, com Salvatore Riina, Bernardo Provenzano o Joseph Bonano, que no van deixar tranquils durant dècades polítics, jutges, fiscals i polítics.●

'Sherlock' i 'A dalt i a baix'. Dues de les sèries britàniques amb més èxit de la BBC es podran veure els caps de setmana a 8tv

elradar

Jessica Walsh i Timothy Goodman, a 40 days of dating. WALSH+GOODMAN

Engega el número zero de Sitges Next, dedicat a la innovació i els mitjans

Avui es posa en marxa Sitges Next, un festival de nova creació amb què es vol tractar el món de la publicitat des del punt de vista de la innovació i els nous mitjans. El festival arrenca, però, a mig gas: els impulsors han explicat que es tracta d'un número zero i que confien que l'any que ve podran celebrar-ne una edició plena. Els actes tindran lloc entre avui i demà i inclouran un lliurament de premis relacionats amb la comunicació, el disseny i la tecnologia.

Alguns dels convidats internacionals que seran en aquesta primera edició són Brozman, Timothy Goodman & Jessica Walsh, Digital Kitchen (que presenten Stanley, "el primer instrument del món capaç d'establir una conversa amb el públic i de satisfer les seves peticions de cançons") i Wieden+Kennedy. A més, se celebraran dos workshops i diverses activitats paral·leles. "Sitges Next reunirà les principals indústries creatives i consolidarà així Catalunya com a capdavantera en comunicació i creativitat", diu la declaració d'intencions de Sitges Next. "El festival neix amb la voluntat d'aglutinar el sector i servir d'estímul al desenvolupament creatiu des d'una nova perspectiva". À.G.

Acaba sense acords la vaga maratoniana de Radio France

La ràdio pública francesa torna a emetre amb normalitat des d'ahir al migdia després de viure la vaga més important de la seva història. Els treballadors van tornar a la feina després de 28 dies de mobilitzacions tot i que no han aconseguit arribar a acords significatius amb el govern francès sobre el pla d'ajustos que preveu reduir el pressupost de l'emissora en 50 milions d'euros fins al 2019.

Els programes habituals de les diferents emissores de la casa van tornar a emetre ahir a partir de la una del migdia, hora en què la vaga va quedar desconvocada. Dimecres la majoria dels treballadors van votar a favor d'aturar les mobilitzacions sense aconseguir que la direcció fes marxa enrere en les propostes més espinoses del pla per reduir la despesa de la corporació. Només han aconseguit mantenir les dues orquestres de la ràdio, que en un principi s'havien de fusionar. El govern, però, continua ferm amb la seva intenció d'acomiadar entre 300 i 380 treballadors i fusionar diferents emissores locals per reduir personal. Els treballadors han aturat la vaga per reprendre el diàleg a través de Dominique-Jean Chertier, el mediador proposat pel govern, per mirar de desencallar les negociacions. ENRIC REVUELTA

La vaga a Radio France ha durat 28 dies. YOAN VALAT / EFE

GALARDONES PEDRO SIMÓN Y ALBERTO DI LOLLI**LOS ORTEGA Y GASSET
PREMIAN A EL MUNDO**

‘El País’ también reconoce la labor de Gerardo Reyes, José Palazón y Teodoro Petkoff

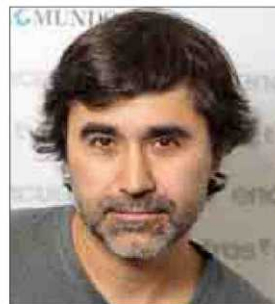
E. M. MADRID

Los periodistas de EL MUNDO Pedro Simón y Alberto Di Lolli recorrieron el reverso de un país, plasmado en una serie de reportajes titulada *La España del despilfarro*. El trabajo periodístico, publicado por este diario, ha sido reconocido por los Premios Ortega y Gasset 2015, concedidos por el periódico *El País* y dados a conocer ayer. El jurado

destaca «el enfoque novedoso de una temática recurrente» en el caso de Simón y Di Lolli, ganadores del premio al mejor trabajo en la categoría de Periodismo Impreso. «La serie de reportajes no reitera hechos ya conocidos, sino que descubre al lector casos aparentemente menores dentro del gran relato del despilfarro de recursos públicos en España en los últimos años», expo-

ne el jurado, que también destaca el «particular» lenguaje de Simón y su «gran ritmo narrativo». En esta categoría, el jurado ha hecho una mención especial al reportaje *El hombre que eligió el bosque y lo asesinaron*, de Joseph Zárate Salazar, publicado en la revista *Etiqueta Verde*.

En la categoría de Periodismo Digital, el galardón ha recaído en el especial *Los nuevos narcoteros*, elaborado por Gerardo Reyes y publicado por Univision Noticias. Este trabajo periodístico se centra en la minería ilegal como fuente de ingresos para el crimen organizado de América Latina. También en Periodismo Digital se ha concedido una mención especial a Angelo Attanasio y a Jerónimo Giorgi por su especial *Derribando el muro digital*, publicado en *El Periódico*.

Pedro Simón. TANIA NEGRETE

En la categoría de Periodismo Gráfico, se ha premiado a José Palazón, activista de Prodein, por su fotografía de la valla de Melilla en la que se ve a varios inmigrantes tratando de saltar la verja mientras unas personas juegan al golf. El jurado ha querido además hacer una

mención especial al trabajo de Samuel Aranda, por sus fotos sobre la epidemia de ébola en Sierra Leona.

En la categoría de Trayectoria Profesional, por unanimidad, el Premio es para Teodoro Petkoff, director del diario *Tal cual*.

El jurado de los Premios Ortega y Gasset, creados en 1984, estuvo formado por Carles Francino, director de *La Ventana* de Cadena Ser; Félix de Azúa, escritor; Carmen Iglesias, directora de la Real Academia de Historia; Ainhoa Grandes, directora general de la Fundación MACBA; Juan Luis Cebrián, presidente de *El País*; Javier Moreno, director editorial de Prisa, y Antonio Caño, director de *El País*.

Els editors donen suport al procés contra Google

El sector considera que la iniciativa de Brussel·les beneficia empreses i clients

BARCELONA Redacció

L'Associació d'Editors de Diaris Espanyols (AEDE) va valorar ahir de forma molt positiva la decisió de la Comissió Europea de presentar a Google un plec de càrrecs en què l'acusa d'abús de posició de domini al mercat en afavorir els seus propis productes i serveis en els resultats generals del seu motor de cerca. Irene Lanzaco, adjunta al director general de l'AEDE, va afirmar que la decisió de l'Executiu comunitari "és un suport al lliure accés a la informació de tots els ciutadans, als drets dels consumidors i a la llibertat d'empresa".

Lanzaco va apuntar que la iniciativa de Brussel·les "és el primer pas per fer transparent el sistema de motors de recerques. Sense cap dubte beneficiarà empreses i clients a l'hora de buscar informació sense la intervenció interessada de ningú".

Els editors de premsa es van mostrar "optimistes en la mesura que aquesta decisió crea un precedent legal que defensarà els interessos d'altres indústries davant la posició dominant de Google a Europa". L'AEDE va recordar que una de les demandes de protecció del sector respecte a Google "es refereix al seu servei Knowledge Graph, pel qual Google posiciona a favor seu els seus propis continguts".

L'AEDE, juntament amb l'associació alemanya de premsa, són dos dels denunciants sobre el comportament de Google.

Les associacions europees de premsa (ENPA) i de revistes (EMMA) van expressar les seves

esperances que amb la resolució d'aquest procés estigui més a prop el final del comportament actual de Google. Així mateix estan convençuts que ajudarà a continuar garantint "la bona salut de la premsa independent".

La comissària europea de Competència, Margrethe Vestager, esperarà ara les al·legacions de Google en un termini màxim de deu setmanes abans de prendre una decisió definitiva respecte a una sanció que, en cas que arribi al màxim, el 10% de la facturació de la companyia, pujaria als 6.200 milions d'euros.

Els diaris valoren que es doni "suport al lliure accés a la informació de tots els ciutadans"

En el cas els editors de premsa europeus reclamen que es prohibeixi a Google donar un tractament referent als seus propis serveis i productes en les seves cerques; que no utilitzi sense consentiment previ contingut dels editors més enllà del veritablement indispensable per a propòsits de navegació en la cerca horitzontal; una opció que permeti expressar permisos i restriccions d'ús de continguts; que s'eviti el càstig, directe o indirecte, a les pàgines web que prohibeixin els accessos als seus continguts, i que no s'atorgui un tractament preferencial als agregadors de notícies respecte als portals de premsa en línia.●

INICIATIVA PRIVADA

Mediapro aspira a tenir un museu de Woody Allen a Barcelona

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

L'empresa Mediapro projecta convertir l'antiga Escola d'Arts i Oficis (també coneguda per la Llotja) del carrer d'Avinyó de Barcelona en un centre dedicat al cineasta novaiorquès Woody Allen. Seria el primer museu del món dedicat al director de *Vicky, Cristina, Barcelona*, la pel·lícula que va rodar a la ciutat i que va suposar el retrobament, i enamorament, de Penélope Cruz i Javier Bardem, als quals van acompanyar en el repartiment de la comèdia Scarlett Johansson i Rebecca Hall.

El projecte, segons va avançar TV-3, es diria Woody Allen Center i ocuparia un espai de 2.000 metres quadrats distribuïts en tres plantes. La iniciativa parteix del grup Mediapro, que vol reformar l'edifici i equipar-lo per al nou ús museístic.

L'immoble, propietat de la Generalitat de Catalunya, està abandonat des de desembre del 2009,

L'empresa desitja obrir al carrer d'Avinyó el primer centre del món dedicat al cineasta

quan el seu deteriorament va obligar a traslladar les classes, i la Generalitat té previst convocar un concurs per escollir un projecte de reconversió de l'edifici en un equipament públic.

DOS ANYS D'OBRES // El Woody Allen Center, que podria fer-se realitat en un termini de dos anys després d'una completa rehabilitació, recorreria la trajectòria del cineasta, les claus del seu treball i els seus temes recurrents, com el sexe, la religió, la mort i la psicoanàlisi. Segons Jaume Roures, propietari de Mediapro, amic personal d'Allen i productor de tres pel·lícules seves, l'estrella de Hollywood, que ha viatjat diverses vegades a Barcelona per actuar amb la seva orquestra de jazz, «es va mostrar sorpresa» inicialment, però al veure els detalls de la iniciativa va aplaudir la proposta. L'edifici neoclàssic, construït el 1883, presideix la petita plaça de la Verònica. Va ser l'escola d'art més antiga d'Europa i va albergar classes durant 70 anys. Si Mediapro aconsegueix el seu propòsit, el centre s'erigirà en parada obligatòria per a les riuades de turistes a la cèntrica zona. =

Chuminada

DAVID TRUEBA

Hace poco, el entrenador del Barça, Luis Enrique, pronunció la palabra "chuminada" en una rueda de prensa y despertó nuestra nostalgia. Hacia cerca de tres décadas que uno no escuchaba esa expresión. Todos somos cautivos de nuestro diccionario de adolescencia. "Chuminada" es una expresión equivalente a "bobada", pero con un matiz de transgresión sexual, de cuando con catorce años éramos unos *choministas* que nos formábamos mirando las portadas del *Interviú* al pasar por el quiosco. Hace un año, yo mismo me vi sorprendido al pasar por un quiosco y sentirme atraído por una portada del *Interviú*. Llevaba décadas sin sucederme, asumida por parte de la revista una inclinación estética que tenía más que ver con los productos plásticos que con la gracilidad de la carne. Al acercarme a verificar la primera impresión, descubrí que se trataba de un retrato de archivo, en blanco y negro, que mostraba desnuda de cintura para arriba a la actual pareja táctil del presidente de la República Francesa. Una joven Julie Gayet, que despertó recuerdos de cuando esa revista convocaba un interés general.

El periodista Xavier Vinader.

Con la muerte de Xavier Vinader, el estupendo reportero de infiltración, recuperamos algo de esa nostalgia por los reportajes escandalosos, pero con filo. Sus denuncias de torturas, de guerra sucia, de actividades de la ultraderecha e inrustaciones de elementos desestabilizadores en las fuerzas del orden, como gustamos de llamar ahora, invitaban a muchos jóvenes a sentir la palpitación del periodismo como algo no solo necesario para una sociedad libre, sino apasionante para completar una idea cierta de verdad. Era también un periodismo de carne y hueso, frente al espectáculo nocivo de la silicona informativa. Sirva esta línea de homenaje.

Siendo justos, *Interviú* nunca deja de ofrecer guiños a su estilo de siempre. Y la pasada semana nos entregaba un reportaje rotundo sobre el ático donde vive su retiro dorado Rouco Varela, el hombre que encarnó durante décadas la abrupta jerarquía católica en España. Sus dimensiones, acabados, el número de váteres, las vistas, las comodidades, el emplazamiento, presentan un pisisito colindante con el voto de pobreza tanto como Isabel Preysler con la Madre Teresa de Calcuta. Quizá este asunto, con la que está cayendo, es tan solo una chuminada, pero...

NOMENAMENT

Ricardo Villa, director digital del Grup Zeta

◉ Ha dirigit alguns dels projectes web més rellevants d'Espanya

|| EL PERIÓDICO
MADRID

Ricardo Villa Asensi és el nou director de l'Àrea Digital de Grup Zeta. Ricardo Villa és un periodista d'àmplia trajectòria a internet. Al llarg de la seva carrera ha fundat i dirigit alguns dels projectes digitals més rellevants d'Espanya.

Després de cursar el màster de Periodisme per l'Escola d'*El País*, va iniciar la seva carrera professional en aquell diari i a l'econòmic *Cinco Días*, tots dos de Grupo Prisa. Va treballar al Pròxim Orient per a diversos mitjans internacionals i oenagés i al tornar a Espanya es va incorporar a l'equip fundador de Terra. Va ser cap de continguts de Ya.com, director de Finanzas.com, fundador i responsable de 20minutos.es i subdirector d'aquest rotatiu. Durant els últims vuit anys ha sigut el responsable de la direcció i desenvolupament de l'estratègia digital de Rà-

►► Ricardo Villa Asensi.

dio Televisió Espanyola (RTVE.ES), tasca per la qual va rebre diversos premis nacionals i internacionals. És professor honorari de la Facultat de Periodisme de la Universitat Complutense i fa classes en diversos màsters sobre mitjans *online*.

La incorporació de Ricardo Villa al Grup Zeta significa una profunda aposta del Grup per la transformació digital de la companyia com a empresa de continguts multimèdia, amb un important focus en les noves pantalles com telèfons mòbils i tauletes. ≡

El periodismo como literatura

LEILA GUERRIERO

Quizás uno de los mayores aportes de Gabriel García Márquez al oficio periodístico, más allá de los valores de su obra de no ficción, haya sido el de sostener, a lo largo de su vida, que él era, sobre todo, un periodista, y en dar muestras —con hechos concretos, con declaraciones en las que decía cosas como “Aprendí a escribir cuentos escribiendo crónicas y reportajes” o “El periodismo me ayudó a escribir”— de que lo decía en serio. Empezó a ejercer el oficio cuando tenía 20 años, en *El Universal*, de Cartagena de Indias, y desde entonces y hasta su último emprendimiento periodístico, cuando en 1998 compró la revista

colombiana *Cambio*, todos sus actos indicaron que para él el periodismo no era un ganapán ni un oficio bastardo, sino una forma de la literatura a la que valía la pena entregarle la vocación y la vida.

Si se hace un paralelo entre su obra periodística y su obra de ficción se ve que, por ejemplo, mientras trabajaba en *El Espectador*, de Bogotá (y daba forma en 1955 a las veinte entregas consecutivas de lo que sería después el libro *Relato de un naufragio*), o era corresponsal de *Prensa Latina*, escribía *El coronel no tiene quien le escriba* y *La mala hora*. Aún después de *Cien años de soledad*, la novela de 1967 que lo puso bajo los reflectores, siguió publicando artículos en *El tiempo*, de Colombia, y des-

pués en EL PAÍS, de España. A un año de la aparición de *El amor en los tiempos del cólera*, en 1985, publicó un libro de no ficción: *Miguel Littin, clandestino en Chile*. Y, cuando ya no necesitaba demos-

Trabajó en diarios, escribió artículos y creó una fundación para periodistas

trarle a nadie lo que podía hacer, investigó y escribió *Noticia de un secuestro*, en 1996. Fue uno de los pocos autores latinoamericanos de su generación —otro, insoslaya-

ble, es Mario Vargas Llosa—, que creyó que el periodismo bien hecho podía llegar a ser un arte, y que actuó en consecuencia.

Cuando ganó el Nobel, en 1982, convocó al argentino Tomás Eloy Martínez para hacer, con el dinero del premio, un periódico que iba a llamarse *El Otro*, y que no llegó a existir. En 1992 formó parte de QAP, un noticiero televisivo de mucho éxito en Colombia. Finalmente, en 1994, cuando hacía doce años que había ganado el premio Nobel y veintisiete que había escrito *Cien años de soledad*, creó la Fundación Nuevo Periodismo Iberoamericano. Llevaba casi tres décadas en el centro del escenario, recibiendo todo tipo de honores como escritor de

ficción y, sin embargo, decidió apoyar un proyecto destinado a gente que vive de contar historias reales para estimular “las vocaciones, la ética y la buena narración en el periodismo”. Desde entonces, la fundación trabaja de diversas formas —sobre todo, aunque no sólo, organizando talleres para periodistas— en torno a ese mandato. Hoy, el panorama de la crónica en habla hispana no es idílico, pero tampoco el peor de todos los posibles. El premio que otorga la fundación —reeditado en 2013 bajo el nombre de Gabriel García Márquez—, se transformó en uno de los más prestigiosos y mejor dotados del oficio. En los últimos años, casi todas las casas editoriales tienen una colección de crónica y varias revistas del continente americano —*El Malpensante*, *Ética Negra*, *Soho*, *Anfibia*, *Gatopardo*—, cultivan el género. Para

las nuevas generaciones, los referentes del oficio ya no son sólo Tom Wolfe o Truman Capote, sino también —quizás sobre todo— periodistas de habla hispana, muchos de los cuales han sido sus maestros en talleres de la fundación: Alma Guillermoprieto, Martín Caparrós, Alberto Salcedo Ramos, Juan Villoro. Es difícil pensar el estado de la no ficción en América Latina sin tener en cuenta ese gesto de García Márquez que, veinte años atrás, decidió crear esta fundación para periodistas cuando, con todo su nombre, con todo su poder, pudo haber hecho otra cosa: un festival de cine, un premio de novela, o nada.

Si hoy muchos periodistas de nuevas generaciones se dedican a su oficio sin sentir que necesitan validar su trabajo con, además, una potente obra de ficción, es, en buena parte, gracias a ese gesto.

Catalunya Ràdio, coneixement i entreteniment a l'abast de tothom

■ Catalunya Ràdio té un reguitzell de programes que contenen tot el que el títol vol dir. Però vull fer palès el meu reconeixement i felicitació al programa *El suplement*, del cap de setmana, a Sílvia Còppulo i a tot el seu equip, que saben transmetre i comunicar els temes curosament escollits.

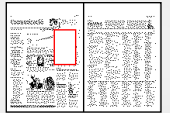
Concretament, el dia 11 de març, a l'espai Debat, es va posar en coneixement i debat el resultat de les proves d'avaluació diagnòstiques d'ESO en què es valoren les capacitats lectores. El resultat no ha estat del tot satisfactori; per aquest motiu, cal posar els mitjans i els recursos necessaris per millorar aquests resultats, pensant que la lectura i comprensió expressiva i oral, així com l'ortografia, poden ser un dels millors instruments per millorar la capacitat dels alumnes.

Cada escola, en l'etapa de primària, marca les estratègies necessàries per aconseguir-ho. Concretament, l'intercanvi de llibres, La Maleta Viatgera, que cada setmana es fa entre les biblioteques escolars per motivar la lectura, i altres activitats per incitar aquestes habilitats, malmeses per l'abús de les noves tecnologies. Això no vol dir que la innovació s'hagi de deixar de banda; al contrari, aquesta ha d'ajudar a millorar l'aprenentatge, però aquesta rapidesa no ha de disminuir la qualitat d'una expressió i comprensió oral i escrita.

Concretament, hi ha un programa proposat per l'àrea de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, Acompanyament a la Lectura, format per especialistes, mestres, psicòlegs, pares i voluntaris, obert a les biblioteques a diferents barris amb connexió en les escoles properes dona un suport i complement a la tasca portada a terme en l'àmbit escolar.

Crec que l'esforç ha de ser col·lectiu i continu, i els mitjans de comunicació hi poden fer molt. Programes com aquest ajuden a conèixer i valorar els diferents punts de vista. L'educació ha de ser un dels nostres reptes més importants.

RAIMUNDA PÀMPOLS PIQUÉ
Barcelona

RTVE

Eurovisió costa més de 356.000 euros

RTVE pagarà 356.000 euros per concursar aquest any en el festival d'Eurovisió amb Edurne, que interpretarà *Amanecer*. Aquesta xifra no inclou el cost de viatges, dietes ni despeses de la delegació espanyola que es desplaça a Viena, segons el president de RTVE, José Antonio Sánchez. El president de l'ens va detallar, però, que a data del 19 de febrer –quan va fer públic el cost– no s'havia tancat

encara el pressupost complet, que ha d'incloure, a més, els costos relatius a la transmissió. La xifra no inclou tampoc la producció musical i promoció de la cançó, a més dels costos exactes referents a l'escenari que està dissenyant la tele austríaca. D'altra banda, la participació de Pastora Soler el 2012 va suposar la despesa més alta dels últims cinc anys: 483.000 euros de cost final. ■ EUROPA PRESS

UCRANIA

Un periodista prorruso es asesinado en el centro de Kiev

ABC KIEV

El periodista ucraniano Oles Buzina, conocido por sus posiciones prorrusas, ha sido asesinado a tiros por dos hombres enmascarados ayer en Kiev, según ha informado el Ministerio del Interior en un comunicado. Buzina, de 45 años, era conocido por sus artículos de opinión a favor de Rusia en el diario ucraniano «Sevodnia», que forma parte del imperio mediático del empresario más rico del país, Rinat Ajmetov. El reportero se presentó a las elecciones del año pasado a un escaño por el partido Bloque Ruso, pero no fue elegido.

El asesinato se produce un día después de que el exdiputado Oleh Kalashnikov, miembro del Partido de las Regiones del expresidente Victor Yanukóvich, fuera asesinado en un ataque similar cuando entraba a su vivienda.

Un asesor del Ministerio del Interior del presidente Petro Poroshenko ha relacionado las muertes, ya que ambas víctimas participaron en el movimiento «Anti Maidan», contrario a las protestas a favor de Occidente que derrocaron al presidente Yanukovich en febrero de 2014.

PLURALITAT

Es queixen de TVE a Brussel·les

El president i vicepresident del consell d'informatius de RTVE, Alejandro Caballero i Xavier Fortes, van denunciar a Brussel·les la falta de pluralitat i independència dels teletvítics que emet RTVE. En diverses reunions al Parla-

ment Europeu, els representants van entregar un informe en què es queixen de les "males pràctiques que il·lustren la manipulació informativa" a la tele pública, entre les quals consten els "canvis" al centre de TVE a Catalunya. ■ ACN

DETRÁS DE**CiU recluta
a la directora
comercial
de la CCMA**

La directora comercial de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), Neus Comellas, es la número trece de la candidatura de CiU en Manresa (Bages). Fuentes de la CCMA han explicado que un alto cargo de la corporación puede formar parte de una lista electoral si lo desea, aunque si toma el acta de concejal deberá renunciar.

Assassinat un periodista prorús a Kíev

[KÍEV] Un conegut periodista ucraïnès, Oles Buzina, va ser assassinat ahir de diversos trets a prop de la seua casa a Kíev, hores després que un antic diputat oficialista fos tirotejat a la capital ucraïnesa.

ONLINE

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

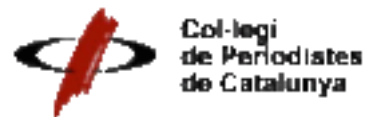
acceso

INTELLIGENCE TO SHINE

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
17/04/15	Gabriel García Márquez i Pablo Neruda parlen de periodisme / Media.cat - Observatori crític dels mitjans	51	1

Periodisme i Mitjans de comunicació

Gabriel García Márquez i Pablo Neruda parlen de periodisme

Viernes, 17 de abril de 2015

Avui fa un any de la mort de l'escriptor i periodista colombià Gabriel García Márquez. En homenatge recuperem aquesta conversa sobre el periodisme amb el poeta xilè Pablo Neruda, rescatada per Telesur.